

Ontwapenende René van Meurs scoort met show over zijn nieuwe levensfase: het vaderschap

René van Meurs stelt het vaderschap centraal in zijn nieuwe voorstelling. Zeer geslaagd, zolang hij maar wegblijft van al te platgebaande paden.

Ze hebben elkaar een tijd niet gezien, zegt cabaretier René van Meurs meermaals tegen het opvallend jonge publiek in de zaal tijdens zijn nieuwe voorstelling 2636. Ging zijn vorige show nog over liefdesverdriet, nu is hij dolverliefd. Op zijn vriendin ('ja ja, het is gelukt, ik heb er een!') én op hun pasgeboren zoon.

Van Meurs heeft zijn publiek zo veel te vertellen over de nieuwe fase in zijn leven. Het levert een hyperpersoonlijke voorstelling op, waarin hij het vaderschap van alle kanten bekijkt, belachelijk maakt en bevraagt. Door zijn eigen ogen, zelfs met de blik van zijn baby en zeker ook met die van zijn vader, met wie hij op reis gaat naar Schotland voordat hun (klein)zoon geboren wordt.

Nooit wordt 2636 (genoemd naar de postcode van zijn ouderlijk huis in Schipluiden) weëig, ofschoon zelfs de verbaal zeer begaafde Van Meurs soms moeite heeft weg te blijven van de platgebaande paden rond het ouderschap. Het begin van zijn voorstelling is wat dat betreft het minst geslaagde deel: een te lang relaas over de eerste verjaardag van een zoon van een kennis. Ouders die hun spruiten met namen als Wolf, Beer en Vlinder louter ophemelen en nooit corrigeren; het is allemaal waar, maar het is ook allemaal al eens gezegd. Origineler en vele malen sterker is het vervolg: in een duizelingwekkend tempo voert Van Meurs zijn publiek mee naar de verwekking van zijn zoon, de aankoop van een zwangerschapstest (hoogtepunt van de voorstelling) en een avontuur in de sportschool. Zijn hoge grapdichtheid wisselt hij uitgebalanceerd af met de beschouwingen op het vaderschap: óók door een heerlijke dialoog met het publiek.

En hij begint ook met andere ogen naar zijn eigen vader te kijken - hun reis door de Schotse Hooglanden vormt de rode verteldraad. Twee mannen die amper over hun gevoel kunnen praten, maar dat met horten en stoten toch doen. Ontwapenend, ontroerend en oprecht.